

29 мая – каментарый да Евангелля
(Ян 17, 20–26).

Аблічча Бога – Любоў

Гэты ўрывац з Евангелля паказвае, што кожны чалавек важны для Езуса, таму Ён моліцца аб еднасці ўсіх вернікаў. Аднак гэта не такая звычайная еднасць. Яна павінна быць сапраўднай, такой жа, як паміж Боскімі Асобамі ў Святой Тройцы. А тая еднасць неверагодная. Гэта адна Любоў, адзін Дух, адна Воля. Самі людзі не здольныя на такое дасканаласць адзінства адзін з адным. Яно з'яўляецца дарам ад Бога. Таму Езус гораца моліцца аб гэтым дары для ўсіх. Такая еднасць дае выдатны плён любові. І ён бачны іншым. Праз еднасць звычайныя вернікі становяцца сведкамі Езуса, як апосталы. Яны жывуць Богам, нясуць Слова і пэўным чынам працягваюць місію самога Хрыста. Свет мае патрэбу ў любові. Тое, што адбываецца сёння навокал, з'яўляецца вынікам яе недахопу. Усе вернікі павінны сваім жыццём пераканаць свет у любові Бога да чалавека. А яна поўнасцю аб'явілася ў Езусе. Таму яны павінны пераканаць у тым, што Усемагутны паслаў свайго Сына да людзей, каб адкрыць ім сапраўднае Аблічча Бога, якім з'яўляецца Любоў. Езус дасканаласць выканаў сваю місію, дзякуючы еднасці з Айцом. Цяпер Ён просіць за кожнага з нас, каб і мы маглі выканаць сваю місію так, як Ён. Езус даў усё, што трэба для нашага задання.

□□□ Малітва Хрыста з'яўляецца не толькі просьбай, скіраванай да Айца. Езус прамаўляе гэтыя словы перад абліччам сваёй хуткай мукі і смерці. Такім чынам, Яго словы носяць рысы свайго роду заповіту. Можна сказаць, што тая еднасць, пра якую Ён гаворыць, – гэта таксама задача кожнага чалавека. Мы павінны маліцца аб ёй і старацца рэалізаваць. Так Езус запэўнівае нас, што даў нам дар еднасці – той еднасці, у якой Ён сам трымае з Айцом. Ён кажа, што ўдзяліў нам сваю славу, якую даў Яму Айцец. Палюбіў нас любоўю, якая ёсць паміж Імі. Мы нібы маем гарантыю наяўнасці гэтай еднасці, бо ўсё, што для яе

трэба, ужо ўкладзена ў нас. Наша задача – рэалізаваць яе. Мы стараемся выканаць просьбы паміраючага, які ўжо блізкі да смерці. І Езус чакае, што мы сур'ёзна паставімся да Яго слоў. Адкрытасць на дар еднасці – гэта ўмова апостальскага характару Касцёла. Толькі праз еднасць, якая з'яўляецца адзінствам самога Бога, Касцёл можа абвешчаць уваскрасенне Хрыста. Толькі праз гэтую еднасць ён можа адкрыць свету аблічча Бога – Любоў. Толькі так можа пацягнуць за сабой згубленыя душы.